

vilde man gaa et Skridt videre: man vilde, at den Mandsperson, som var under 25 Aar, og som efter de tidligere Regler ikke behøvede at spørge sine Forældre, om han maatte gifte sig, skulde ind under de samme Bestemmelser. For Pigernes Vedkommende forelaa der ikke nogen Sondring tidligere mellem umyndige og mindreaarige Piger, fordi efter den da gældende Lovgivning alle Piger vare umyndige. Og det hedder derom i Kommissionsbetænkningen: „Fremdeles er der Anledning til at gøre Faders eller Kurators Samtykke til Betingelse for Ægteskab, som en mindreaarig Mandsperson indgaar.“ Der ligger altsaa her Vægt paa Faderen. Det hedder endvidere: „I øvrigt kunde en Lovbestemmelse, der erkendte, at en mindreaarig Mandsperson behøvede sine Forældres eller Kurators Samtykke til at indgaa Ægteskab, have den Nytte, at den vilde bidrage til at styrke den faderlige Myndighed.“ Naar nu Forordningen bruger det Udtryk: „Forældrenes Samtykke“, er det efter de Udtalelser, der findes i Motiverne, ganske utvivlsomt, at man har brugt dette Udtryk ikke for at give de to samlevende Forældre en Ret, der skulde udøves i Fællesskab, men for under dette samlede Udtryk at indbefatte alle de Tilfælde, hvor nogen af Forældrene skulde give Samtykke, altsaa under almindelige Forhold Faderen. Hvis han var død eller var umyndiggjort, kunde der blive Spørgsmaal om Moderen. Dette er altsaa, som det fremgaar baade af Motiverne til den nugældende Forordning af 1824 og af de videnskabelige Værker, jeg har nævnt, det, som er den gældende Ret. Jeg maa altsaa paa det bestemteste bestride den Paastand, der findes i Betænkningen, og som ogsaa er fremhævet af den ærede Ordfører, at Ændringsforslag under Nr. 2 sigter til at bevare den gældende Ret, og meget indtrængende anbefale det høje Ting at stemme mod dette Ændringsforslag under Nr. 2.

Ændringsforslag under Nr. 3 og 4 kan jeg tiltræde. Ændringsforslag under Nr. 5, som er stillet af et Mindretal og gaar ud paa, at Kuratorbeskikkelser udstedes uden Betaling, kan jeg derimod ikke tiltræde. Det er et Forslag, der ikke hører hjemme paa denne Lov, det er et Forslag, der, hvis man mener det rigtigt at komme frem dermed, maatte komme frem som et Forslag om en Ændring af den gældende Lov, navnlig en Ændring af Stempelovens § 30, der bestemmer ganske i Almindelighed, at Kuratorbeskikkelser skulde stemples til

Takst 48 Sk., altsaa nu 1 Kr. Og for saa vidt Kjøbenhavn angaar, vil jeg bede det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), som jeg dog ikke ser til Stede, skønt han var saa ivrig efter at faa en Oplysning af mig, lægge Mærke til, hvad jeg nu siger — men det er altsaa omsonst. Det ærede Medlem vil af, hvad jeg nu vil sige, erfare, at der for Kjøbenhavn gælder en særlig Regel, hvorved hans Ændringsforslag under Nr. 5 til lige vilde medføre en Ændring i Regulative af 31. Maj 1814, hvorefter der til Kjøbenhavns Magistrats Kasse erlægges en Kendelse af 1 Rdlr., altsaa nu 2 Kr., af alle Konstitutioner, som udfærdiges, under hvilket Udtryk falde baade Vægebeskikkelser og Kuratorbeskikkelser. Det ærede Medlem vilde for øvrigt ikke have haft nogen stor Vanskelighed ved at finde Aarsagen til den Forskel, der er mellem Kjøbenhavn og det øvrige Land, naar han havde slaet op i det Lovleksikon, som findes her i Salen, men det er naturligvis meget nemmere, det fortænker jeg ikke det ærede Medlem i, at benytte Justitsministeren til at slaa op i. Saa skulde det ærede Medlem dog gerne blive til Stede for at høre, hvad Resultatet af Opslagningen har været.

Ændringsforslaget under Nr. 6 kan jeg tiltræde. Derimod kan jeg ikke tiltræde Ændringsforslagene under Nr. 7, 9, 11 og 12, og jeg kan i saa Henseende henvise til de Udtalelser, jeg allerede under 1ste Behandling fremsatte. Ændringsforslag under Nr. 8 er stillet af mig selv for at bringe Lovforslaget i Overensstemmelse med de paa dette Punkt gældende Regler. Ændringsforslag under Nr. 10 kan jeg tiltræde. Ændringsforslag under Nr. 13 og i det hele de Ændringsforslag, der ere stilled af de der nævnte ærede Medlemmer, henhøre til, hvad den ærede Kultusminister har udtalt sig om. Ændringsforslag under Nr. 14 om, at der skal være en Ægteskabsforstander for hvert Sogn, og at han paa Landet skal beskikkes af Amtsraadet efter Sogneraadets Indstilling, og efter at Underøvrigheden derom er hørt, kan jeg tiltræde. Derimod kan jeg ikke tiltræde Ændringsforslag under Nr. 15 om, at Ægteskabsforstanderen i Kjøbenhavn, Købstæderne og paa Frederiksberg beskikkes af Indenrigsministeren efter Kommunalbestyrelsens Indstilling. Først og fremmest vilde det være ganske urimeligt, at Indenrigsministeren skulde beskikke Autoriteter til at udføre Forretninger, der henhøre under Justitsministeriet; men selv